

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá environmentální výchovou mládeže a jejím významem pro přechod společnosti k trvale udržitelnému životu. Zdůrazňuje nutnost proniknout k jádru problému, kterým je citové odcizení současného člověka od přírody a životního prostředí. V teoretické části dokazuje existenci mnoha různých přístupů ke světu a možnost přiklonit se k tomu méně sebestřednému a více šetrnému. Dále předkládá východiska environmentální výchovy, její vývoj a především pak její trendy, které odrážejí dnes uvědomovanou potřebu zaměřit se na environmentální sensitivitu a osobní odpovědnost každého jedince.

Ukazuje, že obě oblasti je možné rozvíjet v rámci občanských a společenských vědních předmětů, které pro začlenění environmentální výchovy poskytují značný prostor. Právě tyto předměty totiž zdůrazňují potřebu vychovávat studenta tak, aby si osvojil kompetence k tomu být odpovědným občanem společnosti i ohleduplným obyvatelem této krásné planety.

Praktická část práce proto navrhuje konkrétní způsoby začlenění environmentální výchovy do občanských a společenských vědních předmětů, tak, aby vedly studenty k trvale udržitelnému životu ve společnosti i v celku našeho životního prostředí.

Klíčová slova:

hodnota života, ekologická krize, antropocentrismus, biocentrismus, ekocentrismus, trvale udržitelný rozvoj, trvale udržitelný život, ochrana přírody, environmentální gramotnost, environmentální výchova, environmentální senzitivita, výchova k občanství